

# РЕШЕНИЕ

№ 7173

гр. София, 20.12.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на 23.11.2012 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова**

**ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова**

**Вяра Русева**

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на  
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **6007** по описа за **2012**  
година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе  
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от  
Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от  
Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от [фирма] срещу решение от 03.05.2012 г. на  
Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 105-ти състав по НАХД №  
512/2012 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №  
23-2303580/04.09.2011 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда”  
[населено място].

С оспореното НП на [фирма] е наложена „имуществена санкция” в размер на 2 000  
(две хиляди) лева, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, във вр. чл. 413, ал. 2 от КТ за  
нарушение на чл. 16, ал. 1, т. 1 от Закон за здравословни и безопасни условия на труд  
(ЗЗБУТ) във вр.с чл. 4, от Наредба № 5 за реда, начина и периодичността на  
извършване на оценка на риска.

В жалбата е посочено, че решението на СРС - НК е неправилно, необосновано,  
постановено в нарушение на материалния закон, и при постановяването му са  
допуснати нарушения на съдопроизводствените правила. Излагат се съображения, че  
административнонаказателното производство е било образувано след изтичане на  
сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Счита, че както акта, така и наказателното  
постановление са връчени в нарушение на разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН. С оглед на

изложените съображения, моли обжалваното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът редовно призован се представлява от адв. З.. По същество моли жалбата да бъде уважена по изложените в нея съображения, както и да се предостави възможност за излагане на писмена защита.

Ответникът по касационната жалба – Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” С., чрез процесуалния си представител адв. С., оспорва жалбата като моли същата да бъде отхвърлена, а обжалвания съдебен акт – потвърден.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, а оспорваното съдебно решение за правилно и законосъобразно.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 23-2303580 от 04.09.2011 г. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

СРС е постановил своето решение въз основа на следната фактическа обстановка: на 18.07.2011 г. е била извършена проверка за спазването на трудовото законодателство по документи в сградата на Д „ИТСО” [населено място], при преглед на представени документи, се установило, че дружеството, в качеството си на работодател по смисъла на параграф 1, т.1 от ДР на КТ не е оценил рисковете за безопасността и здравето на работещите, като обхване избора на работното оборудване, използването на химични вещества и препарати и организацията на работните места. С призовка по чл. 47, ал. 1 от АПК за извършване на проверка са изискани от работодателя документи относими към дейността, в т.ч. и удостоверяващи оценяването на риска., които не са били представени пред контролните органи. Видно от попълнената идентификационна карта няма оценка на риска.

За извършената проверка е съставен Протокол за извършена проверка от 05.07.2011 г. и 18.07.2011 г. представен по делото, където са описани констатираните нарушения на дружеството касатор, между които е и процесното нарушение, и са дадени предписания за отстраняването им. АУАН и протокола са били връчени на упълномощено лице, с представено пълномощно. Касает се за бездействие.

В следствие на проверката са съставени в съответствие на изискванията на ЗАНН АУАН № 23-2303580 от 18.07.2011 г. и НП № 23-2303580 от 04.09.2011 г. за нарушение на чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗЗБУТ /ДВ бр. 124/1997 г.) и чл.4 от Наредба № 5 за реда , начина и периодичността на извършване на оценка на риска.

Въз основа на установените факти, въззивният съд е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с преписката във връзка с наказателното постановление, както и показанията на разпитаната по делото свидетелка: Г. Ц. Г. – актосъставител.

Съдът е кредитирал всички събрани доказателства, като е отчетел, че те са логични,

последователни и безпротиворечиви.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите констатации на въззивния съд. Що се отнася до правните изводи, решението следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Наведеното касационно основание за неправилно приложение на материалния закон не се споделя от касационната инстанция, която напълно възприема изводите на СРС за правилното приложение на същия.

Видно от всички доказателства по делото СРС правилно е преценил, че е изпълнен състава на административно нарушение по чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗЗБУТ и Наредба № 5. Според разпоредбата на чл. 413, ал. 2 от КТ, работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер на 1500 до 15 000 лева. Настоящата касационна инстанция намира за правилен доводът на СРС за налагане на имуществената санкция в минимален размер от 1 500 лв., предвиден в санкцията на горепосочената норма.

При така установеното, както и след проверка по чл. 218, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ относно валидността, допустимостта и съответствието на въззивното решение с материалния закон, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно, издадено по отношение на акт, който подлежи на съдебно обжалване, във въззивния процес са събрани и валидно приобщени, както и съответно обсъдени всички относими доказателства към предмета на правния спор, поради което обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град – VI- ти касационен състав

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 03.05.2012 г. по НАХД № 512/2012 г. на Софийски районен съд, НО, 105 - ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: